

Kunnan ja Metsähallituksen yhteisponnistus

Ylläsjärven ja Äkäslompolon kylät yhdistävä reitti valmistui lokakuun alussa. Kolarin kunta ja Metsähallituksen Luontopalvelut saivat reitin rakentamiseen Lapin ELY-keskuksen kautta EU:n Maaseuturahaston rahoituksen. Reittihankkeen kokonaiskustannusarvio on 389 000 euroa, josta Kolarin kunnan ja Metsähallituksen yhteinen omarahoitusosuus on 30 prosenttia.

Rakentamiseen käytetyt kivituhka ja teräsriläpitkos ovat pitkäikäisiä ja turvallisia materiaaleja. Selkeä, helppokulkuinen polku vähentää tarvetta polulta poikkeamiseen: näin suojellaan myös polun ympärillä olevaa luontoa.

Ojanlatvan uudella laavulla on mukava syödä eväitä tai paistella makkarat.

Alla: Reitillä tuli vastaan Juha Hokka, joka on ollut kesän ajan rakentamassa reittiä.

Mutkia, metsää ja suota – Ylläsjärven ja Äkäslompolon yhdistävä uusi retkeilyreitti lunasti odotukset

Kuukkel kävi testaamassa reitin, jonka rakentamiseen on upponnut lähes 400 000 euroa. Odotukset olivat suuret ja ne täyttyivät. Uusi retkeilyreitti hakee vertaistaan ja on oiva lisä Ylläksen monipuoliseen reittivalikoimaan.

Pertti ja Minna Jakola kehuivat reittiä hienoksi ja helpoksi.

Kuusi päivää sitten Pallas-Yllästunturin kansallispuiston Facebookiin kilahti odotettu uutinen: ”Ylläsjärveltä Äkäslompoloon kulkeva reitti on nyt valmis. Oletko jo ehtinyt kulkemaan helppokulkuista, kunnostettua reittiä?” Ei, en ole, mutta heti on mentävä!

Testireissulle valikoitui kulkupeliksi sähkökäyttöinen, täysjousitettu maastopyörä. Arvoin kyllä ensin, josko kulkisin jalkaisin ja lenkittäisin samalla koiran. Ajankäytöllisistä syistä pyörä oli kuitenkin tällä kertaa järkevämpi vaihtoehto.

Retkiseuralaisiksi nappasin Marra Kaulasen. Meille molemmille Ylläksen reitit ovat ennestään hyvin tuttuja – nyt päästäisiin aivan uusiin maisemiin!

Matkaan!

Lähdimme liikenteeseen Äkäslompolo Sport-Shopilta kello 10.30. Taivas oli aika harmaa, mutta eilinen sumu oli onneksi väistynyt. Ensimmäinen kohde oli Kesänkijärvi ja siitä edelleen Latvamaja. Kesänkijärvelle pääsee useampaa reittiä. Me käännyimme Tunturintien alikulun kohdalta vasemmalle ja mutkittelimme metsäreittiä Kesänkijärven Kellostapulin puoleiselle reitille. Alkumatkasta kohtasimme muutaman kävelijän, sen jälkeen oli hiljaista. Ruskasesonki on selvästi taputeltu.

Kesänkijärven päästä reitti lähtee loivaa nousua kohti Latvamajaa. Olen käyttänyt aika harvoin sähköavusteista pyörää, mutta pakko myöntää, että kyllähän sillä matka taittuu mukavan jouhevasti. Täysjousitus tuo lisäksi helpotusta ranteille ja selälle.

Latvamajalle päästyämme kello näyttää yhtätoista. Kaivelen repustani Ylläksen kesäurheilu-kartan. Eipä tässä kohtaa voi suunnasta erehtyä. Myös kyltit näyttävät, minne pitää lähteä: Ojanlatva 4, Kahvikeidas 5, Ylläsjärvi 10.

Hauskat pitkokset

Lähes heti Latvamajan jälkeen päästään testaamaan uusia ritiläpitkoksia. Ritiläosalla on leveyttä 60 senttiä ja reunaa jatkaa 20-senttinen lankku, joka on tarkoitettu koirien highwayksi. Mahtavatko koirat tajuta, että tässä on pienille tassuille sopiva baana. Ritiläpitkos on miellyttävä ajaa ja pohdimme, että leveyttäkin on sen verran reippaasti, että se on helppo aloittelevallekin pyöräilijälle. Levennyksiä on myös sen verran tiuhaan, että ohitusten pitäisi onnistua moitteetta – kunhan jokainen kulkija hoksaa kohteliaat pelisäännöt ja huomioi vastaan tulijat.

Reitin varrella on myös rakennettu lankkupenkkejä. Sopivia eväspaikkoja, jos olisin muistanut ottaa eväät matkaan. Ne jäivät kotiin jääkaappiin.

Leimallista uudelle reitille ovat kauniit sualueet. Niissä on jotain perilappilaista, mikä sykehdyttää säällä kuin säällä. Kuvittelen, miltä suot näyttäisivät auringon paisteella ja pikkupakkasella. Tänne on ehdottomasti tultava uudestaan vielä tänä syksynä.

Reittimies testiajolla

Jonkin matkaa ennen Ojanlatvan kämppää on pieni silta, jonka alla virtaa puro. Pysähdyimme hörppäämään vettä, ja samalla hetkellä paikalle hurauttaa Ylläsjärven suunnasta tuttu mies, äkäslompololainen Juha Hokka. Hokka on ollut koko kesän rakentamassa reittiä, jota me nyt olemme testaamassa. Testilenkillä on Hokkakin.

– Alkukesän tein pitkoksia ja loppukesän olin sorastusporukassa. Pitäähän se kokeilla, mitä on tullut rakennettua, hän nauraa.

Hokka starttasi Kellokkaalta ja tuli uudelle reitille Kellostapulin kurun, Tuomikurun ja Kahvikeitaan kautta. Kysyn, onko rakentajan silmään osunut kohteita, joissa olisi vielä parantamisen varaa.

– Ei varsinaisesti, mutta reitti oli mennyt jo nyt melko pomppuiseksi, ja sitä mietin, että mistä se johtuu.

Ritiläpitkos miellyttää Hokkaa siinä missä meitäkin.

– Nyt kun on tätä lankkua reunalla, ritilä on turvallisen oloinen ajaa. Lankku on ajateltu koirien tassuille, mutta onhan se visuaalisestikin nätimpi, hän toteaa.

Päästämme Hokaan jatkamaan matkaa kohti Äkäslompoloa ja jatkamme itse Ylläsjärven suuntaan, Ojanlatvan laavulle.

Laavulle ja puuliiterille on löydetty hieno paikka suoaukean keskeltä. Nyt harmittaa, että makkarat jäivät kotiin.

Edestakaisin vai tunturin kautta?

Ojanlatvalla on taas päätösten aika: lähemmekö nousemaan Kahvikeitaalle vai jatkammeko reittiä Ojanlatvan vanhan kämpän ohi kohti kyläkeskusta. Valitsemme viimeksi mainitun ihan vain siksi, että näemme uuden reitin loppuun saakka.

Reitti jatkaa kumpuilevana ja mutkittelevana metsäosuutena. Loppuun mahtuu lyhyt patkka ”luonnontilaista” polkua, joka on asteen teknisempää kuin kivituhkapolkua. Reitti päättyy mökki- ja asuinalueelle, jossa hetken ihmettelemme, missä olemme. Lähdemme summamutikassa suoraan eteenpäin ja päädyimme Ravintola Säräkan, Aakenus Grill Restaurantin, Cafe Pasilan ja Ravintola Otson parkkipaikalle.

Takana on 17 kilometriä pyöräilyä. Lounaan mittaisella tauolla päätämme, että poljemme takaisin Äkäslompoloon ”yläkautta”. Tämä siis tarkoittaa pelkkää ylämäkeä täydellä vatsalla.

Valinta oli pienestä ähkystä huolimatta loistava. Tuomikurun kota ei petä koskaan. Kahvi-terminin tyhjentämiselle ei voisi olla parempaa paikkaa.

Loppumatka onkin alamäki voittoista. Jätämme Kellostapulin kurun väliin ja suhailamme rauhallisesti takaisin kohti Kesänkijärveä.

Lounastauko pois lukien reissuun kului 2 tuntia ja 47 minuuttia, joka sisältää muutamat matkan varrella tehdyt haastattelut ja valokuvaus-pysähdykset. Pituutta reissulle tuli 32 kilometriä. Juha Hokka polki 24 kilometriä ja aikaa hänellä kului puolisoitoista tuntia – luomupyörällä, ilman sähköavustusta.

Jos uusi reitti pitäisi arvioida tähdillä, antaisin 6/5. Niin hyvä se oli! Lisää kuvia testireissusta löydät osoitteesta kuukkel.com.

”Yksi parhaita pyöräilykokemuksia!”

Kuukkel tapasi Ylläsjärvellä pekanpääläiset Pertti ja Minna Jakolan, jotka olivat vasta suuntaamassa uudelle reitille kohti Äkäslompoloa. Pertti antoi puhelinnumerosa ja lupasi kertoa Kuukkelille illalla arvion reitistä. Arvio oli pelkkää positiivista.

– Sehän oli todella hieno reitti ja helppokulkuinen. Ritiläpitkoksetkin olivat hyvät. Voimme suositella reittiä sellaisellekin, joka on vasta alkanut pyöräilemään. Tämä oli yksi parhaita pyöräilykokemuksia, mitä ollaan koskaan käyty, Pertti kehuu.

Jakolat viettivät retkellään nelisen tuntia. He lähtivät liikenteeseen Äkäslompolosta, ajoivat maisematietä Ylläsjärven puolelle ja sieltä uutta reittiä Äkäslompoloon.

– Jos olisimme tienneet, että reitti on näin helppo, olisimme tulleet pidemmän kautta Ylläsjärvelle. Säästelimme turhaan akkuja, hyvin olisi riittänyt. Ojanlatvalla pidimme pidemmän tauon ja paistoimme makkarat.

Pertti kiittelee, kuinka sähköpyöräily on antanut uudenlaisen mahdollisuuden liikkua.

– Me olemme harrastaneet pyöräilyä koko ikämme, vaimo enemmän kuin minä. Kaksi vuotta sitten vuokrasimme vaimolle sähköläskipyörän, ja se oli rakkautta ensisilmäyksellä. Nyt meillä on molemmilla sähköläskit. Ei tarvitse olla niin urheilija päästäkseen tällaisiin paikkoihin.

Jakolat ovat käyneet aikoinaan Ylläksellä paljon hiihtämässä. Sittemmin reissut ovat suuntautuneet enemmän Leville ja Muonioon.

– Nyt pyöräilyn myötä innostuttiin taas Ylläksestä. Täällä on huomattavasti mieltäisämmät pyöräreitit.

Pertti lähettää vielä erityiskiitoksen Pub Selvä Pyylle pyöränpesupaikasta, jota sai käyttää maksutta.

– Aivan mahtavaa, että on tällaisia palveluja, saa reissun jälkeen mutaisen pyörän puhtaaksi.